

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CHAM, JORGE

Universul fascinant al lui Oliver : vulcanii sunt grozavi /
Jorge Cham. - București : Bookzone, 2025
ISBN 978-630-305-506-0
o87.5

Traducător: **Anca Marisac**
Redactor: **Ana-Maria Niculae**
Grafician copertă: **Dacian Neagu**

OLIVER 'S GREAT BIG UNIVERSE
VOLCANOES ARE HOT!

Text and illustrations © 2024 Jorge Cham
Published in 2024 by Amulet Books, an imprint of ABRAMS.
Edited by Howard W. Reeves
Book design by Becky James
All rights reserved.

© Bookzone 2025, pentru prezenta ediție
Toate drepturile rezervate pentru limba română.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată
sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Bookzone

Șoseaua Berceni nr. 104, sector 4, București
Comenzi și informații:
Telefon: 031-433.50.68
E-mail: office@bookzone.ro
www.bookzone.ro

JORGE CHAM

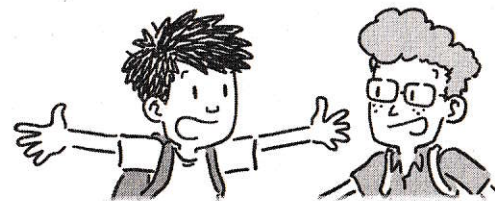
VULCANII
SUNT
GROZAVI
UNIVERSUL FASCINANT
AL LUI OLIVER

Bookzone
BUCUREȘTI, 2025

Pentru tîa Loraine, cea mai tare
mătușă de pe planetă
– Oliver

CUPRINS

Capitolul 1: Vulcanii sunt grozavi!	1
Capitolul 2: Nașterea unei planete	29
Capitolul 3: Săpînd spre centrul Pămîntului	50
Capitolul 4: Ciocnirea continentelor	82
Capitolul 5: Trupa de roci	106
Capitolul 6: Marea rîgîială	144
Capitolul 7: Marea curățenie	175
Capitolul 8: Un final cutremurător	202
Capitolul 9: Sfârșitul cărții	229
<i>Bonus! Vulcani vs cutremure: care provoacă cel mai mare dezastru?</i>	233
Vrei să afli mai multe?	241
Lucruri pe care le poți spune familiei tale în mașină și care îi vor impresiona	242
Mulțumiri	245
Despre autor	246
Index	247

CAPITOLUL 1
VULCANII SUNT GROZAVI!

Bine te-am găsit! Numele meu este Oliver și o să-ți spun motivul pentru care am scris această carte. Dar, mai întâi, o să-ți povestesc despre momentul în care am întâlnit o FEMEIE A CAVERNELOR în viața reală. Și nu numai atât, s-a dovedit că sunt rudă cu ea!

Iată cum s-a întâmplat: acum aproximativ o lună, jucam jocuri video cu Evie Howard. Evie este o bună prietenă de-ale mele care s-a mutat în India la câteva luni după

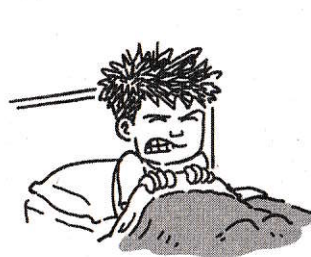
ce am început gimnaziul. Înainte de asta, eu și ea am scris o carte despre univers și, dacă nu ai deschis-o încă, ar trebui neapărat s-o citești.

Pentru că, ei bine, Evie a creat o grămadă de benzi desenate amuzante. Iar tatăl ei, dr. Howard, care studiază spațiul cosmic, m-a ajutat s-o scriu. Dar acum ei locuiesc în India, care este superdeparte. Totuși reușim să găsim timp să ne jucăm împreună online.

În mod normal, nu am voie să joc jocuri video înainte de amiază sau noaptea târziu, înainte de culcare, dar părinții mei fac o excepție pentru Evie, deoarece știu că îmi este dor de ea. Uneori asta înseamnă că trebuie să mă trezesc foarte devreme, pentru că diferența de fus între orașul unde locuiesc eu și India e de douăsprezece ore, dar nu mă supăr. Deși urăsc să mă trezesc

cu noaptea-n cap, pentru Evie (și jocurile video) m-aș trezi cu plăcere la revărsatul zorilor.

CÂND MĂ TREZESC SĂ
MERG LA ȘCOALĂ

CÂND MĂ TREZESC SĂ
JOC JOCURI VIDEO

Așadar, m-am jucat cu Evie și am bătut-o la Minebuilder. Desigur, dacă o întrebi, va spune că ea m-a bătut, dar NU O CREDE!

Bine, în realitate, ea m-a bătut, dar aș fi câștigat, dacă nu aș fi avut o conexiune la internet foarte lentă.

HA-HA! EȘTI ATÂT
DE ÎNCET!

MRRR... INTERNETUL
ESTE LENT!

I-am tot spus tatălui meu că avem nevoie de internet mai bun acasă, dar el a zis că nu este o prioritate pentru familia noastră să am un scor mai mare la jocurile video. Am insistat că trebuie să regândim prioritățile familiei și chiar a fost de acord. Mi-a răspuns că poate și alocația mea ar trebui să fie mai mică, așa că am dat înapoi. Uneori trebuie să știi când să renunți înainte de a pierde ce ai deja.

Oricum, în acea dimineață devreme, pe când mă jucam cu Evie, dintr-odată am auzit o bătaie în ușă.

Toți cei din casă dormeau, așa că nu eram sigur ce să fac. Evie a spus că ar trebui să mă duc să întreb cine este. Hm, pentru ea era destul de ușor!

Până la urmă, mi-am făcut curaj să întreb, dar tot ce am auzit a fost un mormăit.

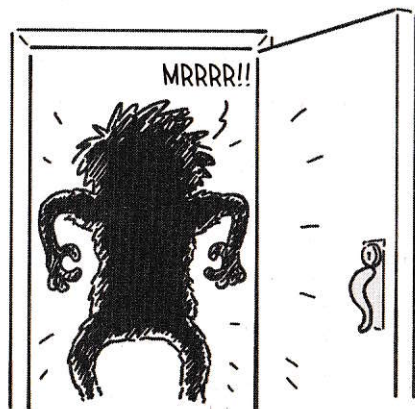

La început, am crezut că este tatăl meu, pentru că el întotdeauna mormăie când se trezește devreme. Dar eram sigur că se afla încă în pat, la etaj, deoarece îi auzeam sforăitul. Îl poți auzi din India pe tatăl meu sforăind, atât de tare e zgomotul.

SFORRR!

DA, ÎL POȚI AUZI DIN
INDIA!

Apoi am auzit cum persoana care se afla afară căuta prin tufșuri. Părea că încearcă să găsească cheia de rezervă pe care părinții mei o țin ascunsă sub o piatră falsă. Dar de unde știa despre ea?? Am apucat să mai aud doar cum întorcea cheia în yală și apoi ușa s-a deschis larg. După aceea femeia cavernelor a intrat în casă!

VAAAI!!

MRRRR...

Apoi a vorbit!

S-a dovedit a fi mătușa Dee, sora mai mică a tatălui meu. O numesc femeia cavernelor deoarece, în ultimele 501 zile până în acel moment, a trăit într-o peșteră. Îți spun și de ce a făcut asta, dar cel mai grozav lucru pe care îl știu despre mătușa Dee este meseria ei: vulcanolog. Adică este un om de știință care studiază...

VULCANII!

Vulcanii sunt chiar grozavi. Știi, ei sunt munți care explodează și aruncă lavă fierbinte peste tot.

Vreau să-ți spun totul despre vulcani, dar mai întâi trebuie să-ți povestesc despre vomă. Mai exact, una foarte specială, care s-a întâmplat la școala mea săptămâna trecută.

De fapt, este o vomă atât de faimoasă, încât are propriul nume acum. Copiii de la școală îi spun:

Da, i s-a întâmplat prietenului meu Sven. Miercuri, când am mers să luăm prânzul la cantină, serveau desertul

lui preferat: tartă cu cireșe. Și mie îmi place foarte mult tarta cu cireșe, dar Sven chiar o iubește. Și-a mâncat bucata, apoi m-a implorat să-i dau și porția mea. Am acceptat pentru că m-am gândit că o să-i placă mult mai mult decât mie.

Și alți copii au observat cât de mult îi place tarta cu cireșe. Mila García i-a dat tarta ei, iar apoi Yangsze Choy i-a oferit bucata ei. În curând, Sven avea în față un teanc de zece tarte cu cireșe.

Deodată, s-a format o mulțime în jurul nostru. Nimănu-i venea să creadă câte tarte poate mânca Sven. Iar el pur și simplu nu se putea opri din mâncat.

Când a terminat a noua tartă însă, ritmul lui a cam încetinit. Mai avea una singură. Toți copiii voiau să-l vadă mâncând-o, așa că loveau în masă și scandau:

Niciodată nu este o idee bună să cedezi presiunii din partea colegilor, dar, din câte îmi puteam da seama, Sven chiar își dorea să mănânce ultima bucată. Și chiar a reușit!

Când a înghițit ultima bucățică, toți au izbucnit în urale.

Nu mai văzusem niciodată așa mulți oameni entuziasmați de tartele cu cireșе. În acel moment, Sven ar fi